

Jak britská vláda sledovala své kritiky a financovala plány na mezinárodní cenzuru kritiků NATO

 infokuryr.cz/n/2023/12/03/jak-britska-vlada-sledovala-sve-kritiky-a-financovala-plany-na-mezinarodni-cenzuru-kritiku-nato

kurýr

3. prosince 2023

Z Británie přicházejí odhalení o rozsáhlé tajné vládní sledovací operaci, která se zaměřovala na kritiky. Údajně se zapojilo až 15 ministerstev.

Cílem bylo zajistit, aby lidé byli „politicky fit“, to znamená, že podporovali vládu nebo alespoň veřejně nevystupovali proti jednání vlády, než jim bylo umožněno vystoupit na oficiální akci.

Kromě prohledávání příspěvků lidí na sociálních sítích 15 ministerstev také hledalo na Googlu stopy předchozí kritiky vlády nebo premiéra – a všechna tato data ukládala do souborů „pro budoucí použití“.

A to se nestalo ve veřejném povědomí, ale tajně.

Doba, kdy každý občan, který chtěl vystoupit na akci organizované jejich vládou, musel mít „čistý štít“, když došlo na kritiku, byla před třemi až pěti lety, uvedl Observer.

Aby bylo zajištěno, že vyhledávání na Googlu bude skutečně užitečné, vládní směrnice požadovaly, aby bylo pět až deset stránek výsledků prohledávání kvůli nesouhlasným názorům.

Sdělovací prostředek vycházel ve svých zprávách z informací, které získal od advokátní kanceláře Leigh Day a jejích odborníků na lidská práva.

Partner společnosti, Tessa Gregory, cituje prohlášení, že tento typ tajné kontroly není zákonný podle zákonů na ochranu dat a mohl by také porušovat zákony o lidských právech a rovnosti ve Spojeném království.

Kromě sledování vyhledávání na Googlu dohlíží ministerstva – včetně ministerstva životního prostředí, ministerstva zdravotnictví a ministerstva kultury a médií – také na aktivity potenciálních mluvčích na hlavních platformách sociálních médií: Twitter, Instagram, Facebook a také LinkedIn.

Celý systém vyšel najevo v září, kdy bylo několik pedagogů „vyřazeno“ z akcí financovaných vládou, protože se předtím kriticky vyjádřili k úřadům. To způsobilo, že ostatní zkoumali svůj vlastní status a ukázalo se, že existence spisů o „disidentech“ není omezena na několik případů.

Ukazuje se, že to nebylo zasaženo pouze ministerstvo školství: z 24 ministerstev britské vlády bylo údajně postiženo 15, což znamená, že počet kritiků, kteří byli takto zaměřeni a umlčeni, je pravděpodobně vysoký.

Ačkoli se zpráva pokouší vykreslit zjištění jako důkaz konzervativního pokrytectví, vzhledem k veřejným prohlášením strany o podpoře svobody slova, když její ideologičtí odpůrci „deplatformují“ na univerzitách i jinde, jde ve skutečnosti o případ, kdy dvě zla nefungují. udělat celek.

Navíc to lze vnímat jako depresivní připomínku toho, že snaha zabránit oponentům ve výkonu jejich základního demokratického práva na svobodu projevu se zdá být běžná ve všech hlavních politických ideologiích země – liší se pouze cíle.

Expert na chemické zbraně Dan Kaszeta kontaktoval Leigh Dayovou, aby požádal o soudní přezkoumání kroků vlády proti tomuto typu vládní politiky. Stalo se tak poté, co byl jeho hlavní projev na obranné konferenci loni na jaře zrušen kvůli Kaszetovým kritickým příspěvkům na sociálních sítích o imigrační politice a ministrech kabinetu.

Vláda následně v červenci vydala veřejnou omluvu ao měsíc později pozastavila tajná „revizní směrnice“ všechna zúčastněná ministerstva, dokud nebudou známy výsledky kontroly Úřadu vlády.

Kazetovy komentáře ukazují, že i když se dozvěděl důvod pozastavení, mnoho dalších možná neví, že existují tajné soubory dokumentující jejich chování na internetu a vládní logika za tím se zdá být „kodexem chování.“ „Rozšiřte nestrannost ve veřejné službě “ jen proto, že někteří státní zaměstnanci jsou v publiku.

Celá věc se ještě zhorší, když si uvědomíte, že jedno z ministerstev školství, přestože se podílelo na sledování a cenzuře, za poslední rok třikrát odmítlo v reakci na žádosti o svobodu informací, že „sleduje, vyšetřuje nebo poskytuje zpravodajské informace členové veřejnosti.“ sbírá”.

Britská vláda také stojí za plánem nejen „bránit“ NATO před nepříznivými prohlášeními o vojenské alianci, ale také ji cenzurovat jako „dezinformaci“ – a následovat její slova činy (nebo spíše peníze daňových poplatníků).

Překvapivá myšlenka, že NATO nemůže udělat nic špatného (protože jeho kritika v tomto scénáři znamená „šíření dezinformací“), je zřejmá v uniklé zprávě, kterou připravila Ukrajinská válečná pracovní skupina pro dezinformace, přičemž hlavními představiteli jsou Britský úřad pro zahraniční věci, Commonwealth & Development Office (FCDO) a Zinc Network jsou.

V tomto případě je účastníkem a autorem zprávy FCDO's Open Information Partnership (OIP) a Zinc Network – koalice think-tanků a jednotlivců, kteří se označují za investigativní novináře – je britský vládní kontraktor pro styk s veřejností, který celosvětově spolupracuje s Velitelstvím speciálních operací USA.

Výkonný ředitel neziskové organizace Tech Inquiry Jack Poulson píše, že uniklá 130stránková zpráva byla zveřejněna v září, téměř šest měsíců po plánovaném ukončení projektu v dubnu.

Některá doporučení této „bandy cenzurních bratří“ jsou hluboce znepokojivá, nejen kvůli svému obsahu a vyznění, ale také kvůli lidem, od kterých pocházejí (vlády, novináři a nepochybně „novináři“).

Zde je jeden: „Přijměte koordinovanou akci k vytvoření tlaku na sociální média a hráče na digitálním trhu“ – umlčte jakýkoli online hlas, který nesouhlasí s politikou NATO.

Další: posílit spolupráci mezi různými tajnými službami EU. Tato „komunita“ zahrnovala to, co Ukrajina popsala jako svou vícestupňovou speciální operaci – ve skutečnosti operaci s cílem dopadnout ukrajinského novináře ve Španělsku, který byl obviněn ze „zrady“ za svůj protivládní obsah na YouTube.

Jak už to tak bývá, když jde o zdánlivě divoké a tajné cenzurní projekty a „zdvořilá společnost“ se shromažďuje na jednom místě, věci se ještě zhoršují. Projekt britské vlády nebyl zaměřen pouze na umlčení vlastních občanů, kteří ji nakonec zvolili; plánem byla údajně cenzura na mezinárodní úrovni.

Autoři zprávy zkoumali deset týdnů do dubna pobaltské státy, Bělorusko, Polsko, Slovensko, Rakousko, Moldavsko, Ukrajinu, ale také Gruzii a Ázerbájdžán. Z geopolitického hlediska je jasné, proč ti, kdo stojí za operacemi NATO/západu, mají zájem znát veřejné mínění v těchto zemích/regionech a potlačovat negativní názory.

A co je horší, Británie a její dodavatelé chtěli nejen chránit NATO a západní vlády před kritikou, ale také „redefinovat“, co představuje dezinformace. Plánem bylo rozšířit definici tak, aby zahrnovala vše od kritických prohlášení, i když prokazatelně pravdivých, přes „emocionální“ prohlášení až po prohlášení z anonymních zdrojů.

Poulson v podstatě tvrdí, že je to ještě horší než takzvané dezinformace, tedy „věcné informace vytržené z kontextu“.

Ale – i kdyby se to dalo ospravedlnit – v demokracii takové prostředky neospravedlňuje žádný cíl. Nejde jen o obvyklou práci vlád a špiónů, nemluvě o „novinářích“ (zejména investigativních novinářích) – jde o plán cenzury právního projevu, který se týká velkého počtu občanů dodržujících zákony.

Pro ty, kteří rádi věci propojují, je zde zajímavý příklad: Zinc Network, tedy OIP, se v minulosti spojila s kontroverzní organizací Bellincat a také je po dobu tří let financovala. Christiaan Triebert, považovaný za Bellincatova „instruktora“, nyní pracuje pro Visual Investigations New York Times. A Aric Toler, kdysi vedoucí výcviku a výzkumu Bellincat, se vydal stejnou cestou.

Když o tom všem a ještě více v minulosti psal americký web Grayzone, stal se terčem cenzurních snah ukrajinské špiónážní služby SBU, která podle Twitter Files požadovala, aby se sociální platforma jmenovala novináře Grayzone Aarona Maté z nespokojenosti s hlášením přináší ticho.

Když Zinc Network nepomáhá „redefinovat dezinformace“ a nenachází způsoby, jak jim předcházet, včetně kritiky NATO založené na faktech, a když nevyvíjí státem podporovaný tlak na sociální sítě, popisuje svou práci takto: „Propagace dobra vládnutí a demokratické obnově, prosazování integrity informací a svobody médií“.

Bez ohledu na to, jak moc se snažíte, je opravdu nemožné tomu uvěřit.

